

INSPIRE	Odkaz: D2.8.III.17_v3.0		
TWG-BR	Údajová špecifikácia o <i>Biogeografických</i> <i>regiónoch</i>	2013-12-10	Strana I



INSPIRE Infraštruktúra pre priestorové informácie v Európe

D2.8.III.17 Špecifikácia údajov *Biogeografické regióny* – technické usmernenia

Názov	D2.8.III.17 INSPIRE údajová špecifikácia <i>Biogeografické regióny</i> – technické usmernenia
Autor	Tematická pracovná skupina INSPIRE <i>Biogeografické regióny</i>
Dátum	2013-12-10
Predmet	INSPIRE údajová špecifikácia pre tému priestorových údajov <i>Biogeografické regióny</i>
Vydavateľ	Spoločné výskumné centrum Európskej komisie
Typ	Text
Popis	Dokument popisuje INSPIRE údajovú špecifikáciu pre tému priestorových údajov <i>Biogeografické regióny</i>
Prispievateľ	Členovia tematickej pracovnej skupiny INSPIRE <i>Biogeografické regióny</i>
Formát	Portable Document Format (pdf)
Práva	Verejne dostupný dokument
Identifikátor	D2.8.III.17_v3.0
Jazyk	Sk
Súvislosť	Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES zo 14. marca 2007, ktorou sa zriaďuje infraštruktúra pre priestorové informácie v Európskom spoločenstve (INSPIRE)
Pokrytie	Počas trvania projektu

INSPIRE	Odkaz: D2.8.III.17_v3.0		
TWG-BR	Údajová špecifikácia o <i>Biogeografických regiónoch</i>	2013-12-10	Strana II

Biogeografické regióny – zhrnutie

Téma *Biogeografických regiónov* je zahrnutá v prílohe III smernice INSPIRE. Táto téma je úzko prepojená s témou *Chránených území* uvedenou v prílohe I, ako aj s viacerými ďalšími témami v prílohe III, najmä s témou *Habitaty a biotopy a Výskyt druhov*.

INSPIRE údajová špecifikácia o *Biogeografických regiónoch* bola pripravená na základe participatívneho princípu procesu budovania konsenzu. Zainteresované strany mali na základe svojej registrácie ako záujmové združenia pre priestorové údaje (SDIC) alebo zákonom poverená organizácia (LMO) možnosť predkladať požiadavky používateľov a referenčné materiály, navrhovať odborníkov na vývoj špecifikácií a zúčastňovať sa na preskúmaní údajových špecifikácií. Tematická pracovná skupina zodpovedná za vypracovanie špecifikácie bola zložená z odborníkov z celej Európy a z rôznych organizácií, od regionálnej úrovne cez národnú úroveň až po európsku úroveň, ako aj z akademickej obce a súkromného odvetvia. Proces špecifikácie prebiehal podľa metodiky vypracovanej pre smernicu INSPIRE, pričom sa dodržali požiadavky a odporúčania všeobecného koncepčného modelu INSPIRE, ktorý je jedným z prvkov zabezpečujúcich koherentný prístup a vzájomný tematický súlad s ostatnými témami smernice.

Smernica INSPIRE definuje *Biogeografické regióny* ako "oblasti s pomerne rovnorodými ekologickými vlastnosťami so spoločnými vlastnosťami"

Najdôležitejším usmerňujúcim dokumentom v súvislosti s *Biogeografickými regiónmi* v Európe pre túto údajovú špecifikáciu je smernica o biotopoch (EHS/92/43), ktorá obsahuje zoznam „biogeografických regiónov“ (článok 1.iii). Tieto biogeografické regióny sú základom pre sériu seminárov, v rámci ktorých sa hodnotí sieť Natura 2000, a pre podávanie správ o stave ochrany biotopov a druhov chránených smernicou, ako sa vyžaduje každých 6 rokov. Tieto procesy sú spojené s implementáciou smernice o biotopoch. Smernica o biotopoch bola prvým právnym predpisom EÚ, ktorý zaviedol koncept biogeografických regiónov. V súčasnosti existuje 9 regiónov, ktoré zahŕňajú 27 členských štátov EÚ, a ďalšie 2 biogeografické regióny sú pridané prostredníctvom Bernského dohovoru. Aj keď boli regióny upravené tak, aby sa dali ľahšie administratívne používať, stále tvoria ekologicky ucelené jednotky s podobnými environmentálnymi podmienkami, ako možno vidieť pri porovnaní tejto mapy s inými environmentálnymi klasifikáciami Európy. Napriek ich významu pre túto údajovú špecifikáciu budú tieto biogeografické regióny zastúpené len jedným samostatným súborom údajov, ktorý poskytne EEA. Žiadny členský štát nebude musieť poskytovať údaje pre tento špecifický súbor údajov.

Hoci tieto zákonom stanovené biogeografické regióny spĺňajú administratívne potreby, medzi používateľmi existuje ďalšia potreba iných typov ekologických regiónov na rôzne analýzy v európskom meradle alebo na použitie na regionálnej, národnej alebo nižšej ako národnej úrovni; pozri napríklad „Environmentálna stratifikácia Európy“ (Metzger a kol. 2005). Potreby týchto používateľov súvisiace s podrobnejším alebo koncepčne odlišným súborom ekologických regiónov sú zahrnuté v rámci používania ich zoznamov kódov, ako sú hodnoty klasifikácie „Environmentálna stratifikácia“. Ďalším príkladom je „Európska mapa prirodzenej vegetácie“, ktorá používa špecifickú klasifikáciu typov vegetácie. Tieto podrobnejšie ekologické regióny môžu zahŕňať aj miestne podkategórie biogeografických regiónov uvedených v smernici o biotopoch (pozri prípad použitia 4).

Údajový model „Biogeografické regióny“ tak poskytuje všeobecný prostriedok na spoločnú celoeurópsku reprezentáciu biogeografických regiónov. Priestorový objekt „Biogeografický región“ je kľúčovým priestorovým objektom aplikačnej schémy na reprezentáciu regiónov alebo oblastí s relatívne homogénnymi ekologickými podmienkami so spoločnými charakteristikami. Práve tento typ priestorového objektu umožní správny opis biogeografickej klasifikácie, ktorá bola použitá na identifikáciu a klasifikáciu biogeografického regiónu, ktorý každý prvok predstavuje.

Vzhľadom na to je potrebné zdôrazniť, že aplikačná schéma nielenže podporuje klasifikáciu biogeografických regiónov, ako to nariaďuje európska smernica o biotopoch, ale spĺňa aj požiadavky, ktoré vzniesli zainteresované strany INSPIRE v súvislosti s alternatívnymi alebo presnejšími ekologickými regiónmi.

INSPIRE	Odkaz: D2.8.III.17_v3.0		
TWG-BR	Údajová špecifikácia o <i>Biogeografických regiónoch</i>	2013-12-10	Strana III

Pod'akovanie

Na texte usmernení sa podieľali viacerí jednotlivci a organizácie.

Členovia Tematickej pracovnej skupiny Biogeografické regióny + Habitaty a biotopy + Výskyt druhov (BR-B-RD):

Dirk Hinterlang (asistent TWG), Anders Friis-Christensen (redaktor TWG), Peteris Bruns, Margaret Carlisle, Simon Claus, Robert Jongman, Tomas Kliment, Brian Mac Sharry (kontaktné miesto BR), Iurie Maxim, Rudolf May, Johannes Peterseil, Sabine Roscher, Anne Schmidt (kontaktné miesto B), Axel Ssymank, Diederik Tirry, Nils Valland (kontaktné miesto RD), Mareike Vischer-Leopold, Steve Wilkinson, Martin Tuchyna (kontaktné miesto Európskej komisie).

Konečná verzia dokumentu: Andrej Abramić.

K údajovým špecifikáciám INSPIRE prispel aj Tím pre návrh údajovej špecifikácie (Data Specification Drafting Team), Tím pre údajové špecifikácie JRC a zainteresované strany projektu INSPIRE – Záujmové združenia pre priestorové údaje (Spatial Data Interest Communities – SDIC) a Zákonom poverené organizácie (Legally Mandated Organisations – LMO).

Kontaktné údaje

Maria Vanda Nunes de Lima a Michael Lutz
 Spoločné výskumné centrum Európskej komisie (JRC)
 Inštitút pre životné prostredie a udržateľnosť
 Odbor H06: Digitálna Zem a referenčné údaje
<http://inspire.ec.europa.eu/index.cfm/pageid/2>

INSPIRE	Odkaz: D2.8.III.17_v3.0		
TWG-BR	Údajová špecifikácia o <i>Biogeografických</i> <i>regiónoch</i>	2013-12-10	Strana IV

Obsah

1	<i>Rozsah pôsobnosti</i>	1
2	<i>Prehľad</i>	1
2.1	<i>Názov</i>	1
2.2	<i>Neformálny popis</i>	1
2.3	<i>Použité normy</i>	4
2.4	<i>Pojmy a definície</i>	5
2.5	<i>Symboly a skratky</i>	6

INSPIRE	Odkaz: D2.8.III.17_v3.0		
TWG-BR	Údajová špecifikácia o <i>Biogeografických regiónoch</i>	2013-12-10	Strana 1

1 Rozsah pôsobnosti

Dokument definuje harmonizovanú údajovú špecifikáciu pre priestorové údaje na tému *Biogeografické regióny v zmysle prílohy III k smernici INSPIRE*.

Táto údajová špecifikácia je základom pre vypracovanie Vykonávacích pravidiel podľa článku 7 ods. 1 smernice INSPIRE [smernica 2007/2/ES]. Celá údajová špecifikácia bola zverejnená formou pokynov, ktoré tvoria prílohu týchto Vykonávacích pravidiel.

2 Prehľad

2.1 Názov

INSPIRE údajová špecifikácia pre tému Biogeografické regióny.

2.2 Neformálny popis

Definícia:

Oblasti s pomerne rovnorodými ekologickými vlastnosťami so spoločnými vlastnosťami. [Smernica 2007/2/ES]

Popis:

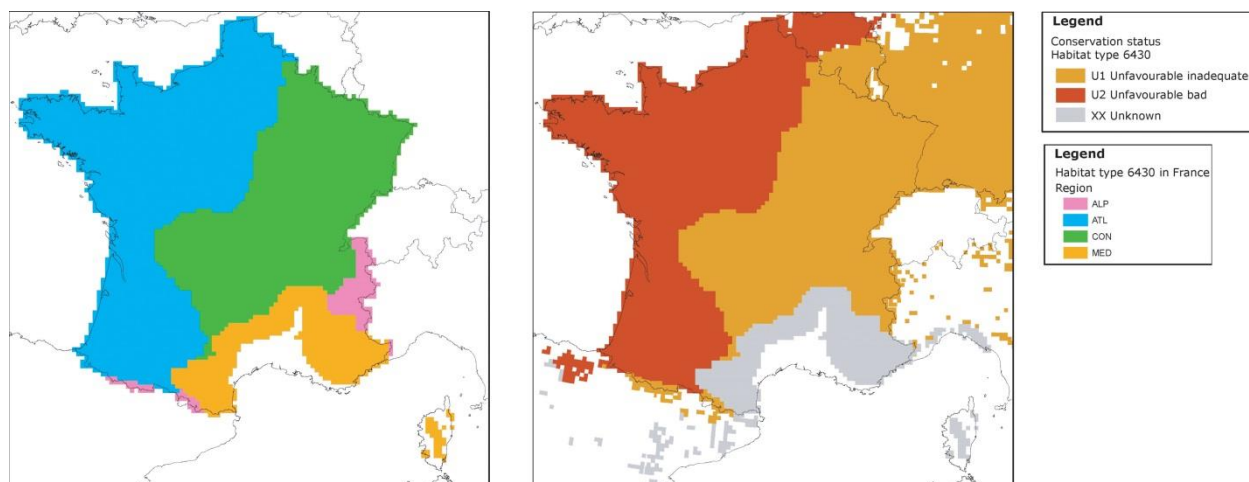
Obsah údajov:

Rozsah témy „*Biogeografické regióny*“ spadá pod všeobecnejší rozsah „biodiverzity“, ktorý zahŕňa tri z tém uvedených v prílohe III smernice INSPIRE: *Biogeografické regióny, Habitaty a biotopy a Výskyt druhov*, ktoré sú prepojené s témou prílohy I Chránené územia. Táto téma sa zaoberá konkrétne s oblasťami s „*relatívne homogénnymi ekologickými vlastnosťami so spoločnými charakteristikami*“.

Pojem „biogeografické regióny“ sa vo vedeckej literatúre rozoberá už viac ako 150 rokov, pričom vychádza z prác Humboldta a ďalších autorov v oblasti biogeografie. V závislosti od základných pojmov boli tieto regióny definované na základe rôznych súvisiacich faktorov, ako sú geológia, pôdy, klíma, geomorfológia a vegetácia. Cieľom týchto „biogeografických regiónov“ bolo identifikovať regióny s podobnými environmentálnymi a ekologickými charakteristikami.

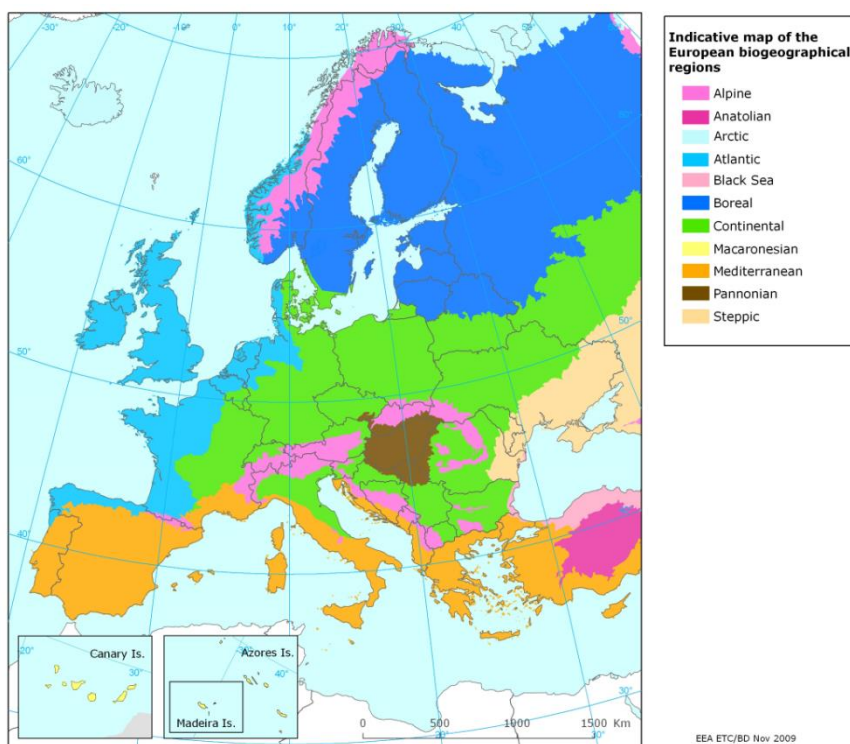
V súvislosti s touto témou je najdôležitejším usmerňujúcim dokumentom smernica o biotopoch (EHS/92/43), ktorá obsahuje zoznam „biogeografických regiónov“ (článok 1.iii). Tieto biogeografické regióny sú základom série seminárov (série dvojstranných alebo viacstranných stretnutí s členskými štátmi), na ktorých sa hodnotí sieť Natura 2000 a na základe ktorých sa každých 6 rokov podáva správa o „stave ochrany“ typov biotopov a druhov chránených smernicou (pozri obrázok 1). V tejto súvislosti sa na tieto biogeografické regióny vzťahuje aj pojem „jednotky podávajúce správy“, ktoré sú bližšie opísané v ďalšej téme prílohy III „*Spravované/obmedzené/regulované zóny a jednotky podávajúce správy*“.

INSPIRE	Odkaz: D2.8.III.17_v3.0		
TWG-BR	Údajová špecifikácia o <i>Biogeografických regiónoch</i>	2013-12-10	Strana 2



Obrázok 1 – Mapa vľavo znázorňuje rozšírenie typu biotopu vo Francúzsku, farebne odlišené podľa biogeografického regiónu, v ktorom sa vyskytuje; mapa vpravo znázorňuje „stav ochrany“ toho istého biotopu podľa biogeografického regiónu.

Smernica o biotopoch bola prvým právnym predpisom EÚ, ktorý zaviedol koncept biogeografických regiónov. V súčasnosti existuje 9 regiónov, ktoré zahŕňajú 27 členských štátov EÚ. Biogeografické regióny vychádzajú z máp potenciálnej prirodzenej vegetácie (Bohn a kol., 2000), ale sú upravené tak, aby zodpovedali politickým a administratívnym hraniciam (Roekaerts, 2002, ETC/BD 2006). Pre Bernský dohovor bola mapa týchto biogeografických regiónov prostredníctvom siete Emerald Network rozšírená tak, aby pokrývala celoeurópsku geografickú oblasť a zahŕňala ďalšie 2 regióny, čo predstavuje celkovo 11 biogeografických regiónov (obrázok 2). V poslednom čase je do podávania správ zahrnutých aj 5 morských regiónov na základe európskych morských dohovorov, ktoré však nemajú právny základ. Aj keď boli regióny upravené tak, aby sa dali ľahšie administratívne používať, stále tvoria ekologicky ucelené jednotky s podobnými environmentálnymi podmienkami, ako možno vidieť pri porovnaní týchto celoeurópskych biogeografických regiónov s inými environmentálnymi klasifikáciami Európy.



Obrázok 2 – Celoeurópska mapa biogeografických regiónov.

INSPIRE	Odkaz: D2.8.III.17_v3.0		
TWG-BR	Údajová špecifikácia o <i>Biogeografických regiónoch</i>	2013-12-10	Strana 3

Zatiaľ čo tieto zákonom stanovené biogeografické regióny spĺňajú administratívne potreby, medzi používateľmi existuje ďalšia potreba iných druhov ekologických regiónov na rôzne analýzy na európskej úrovni alebo na použitie na regionálnej, národnej alebo nižšej ako národnej úrovni. Potreby týchto používateľov súvisiace s podrobnejším alebo koncepcne odlišným súborom ekologických regiónov sú zahrnuté v rámci používania zoznamov kódov, ako sú hodnoty klasifikácie „Environmentálna stratifikácia“. Ďalším často používaným príkladom je „Európska mapa prirodzenej vegetácie“, ktorá používa špecifickú klasifikáciu vegetačných typov. Na použitie na národnej a nižšej ako národnej úrovni majú členské štáty často vlastné podrobnejšie verzie biogeografických regiónov uvedené v smernici o biotopoch (pozri prípad použitia 4).

Je potrebné zdôrazniť, že hoci sa tieto údajové špecifikácie zameriavajú na európsky rozmer, rovnaké koncepcie a usmernenia sú rovnako platné pre biogeografické regióny na úrovni členských štátov. Členské štáty môžu nahradiť vlastné zoznamy kódov pre svoje biogeografické regióny prostredníctvom „registra zoznamov kódov“. Okrem toho tieto údajové špecifikácie neznamenajú, že európske biogeografické regióny nahrádzajú akékoľvek podrobnejšie biogeografické regióny, ktoré môžu mať členské štáty.

Prípady použitia:

Štyri základné prípady použitia, ktoré pomáhajú definovať rozsah tejto témy a atribúty schémy, sú podrobne uvedené v prílohe B.

1. Prvý prípad použitia opisuje hodnotenie stavu ochrany typov biotopov a druhov uvedených v prílohách smerníc o biotopoch. Ide o jeden z kľúčových nástrojov hodnotenia účinnosti smernice o biotopoch (a tým aj účinnosti EÚ a členských štátov) pri plnení jej stanoveného cieľa, ktorým je ochrana biodiverzity v Európskej únii. Tieto hodnotenia sa vykonávajú na biogeografickej úrovni.
2. Druhý prípad použitia opisuje hodnotenie siete Natura 2000 podľa biogeografických regiónov. Ide o rozhodujúci krok v ochrane biodiverzity v Európe, pretože práve počas tohto procesu sa hodnotí kvalita ochrany.
3. Tretí prípad zahŕňa situáciu týkajúcu sa miestnych (národných) ekologických regiónov s dôrazom na prípad využitia týchto regiónov v Nemecku.
4. Štvrtý prípad použitia opisuje použitie podrobného súboru ekologických regiónov, ktoré boli opísané v predchádzajúcom odseku; prípad použitia zdôrazňuje použitie hodnôt klasifikácie environmentálnej stratifikácie pri podávaní správ v rámci Európskej siete na pozorovanie biodiverzity (EBONE).

Definícia:

Oblasti s pomerne rovnorodými ekologickými vlastnosťami so spoločnými vlastnosťami.
[Smernica 2007/2/ES]

Popis:

Biogeografické regióny opisujú oblasti s relatívne homogénnymi ekologickými vlastnosťami a spoločnými charakteristikami. Téma INSPIRE Biogeografické regióny je úzko prepojená s ostatnými „témami o biodiverzite“.

Smernica o biotopoch (EHS/92/43) je najdôležitejším usmerňujúcim dokumentom týkajúci sa *biogeografických regiónov*, ktorý obsahuje zoznam „biogeografických regiónov“ (článok 1.iii). Tieto biogeografické regióny sú základom série seminárov, na ktorých sa hodnotí sieť Natura 2000 a podávajú sa správy o stave ochrany biotopov a druhov chránených smernicou.

Téma však bola špecifikovaná všeobecnejším spôsobom, aby bolo možné prostredníctvom smernice INSPIRE zdieľať aj iné koncepty BR (napr. európsku mapu prirodzenej vegetácie, environmentálnu stratifikáciu).

Zápis v registri INSPIRE: <http://inspire.ec.europa.eu/theme/br/>

INSPIRE	Odkaz: D2.8.III.17_v3.0		
TWG-BR	Údajová špecifikácia o <i>Biogeografických regiónoch</i>	2013-12-10	Strana 4

Odkazy

Bohn, U., Gollub, G., and Hettwer, C. (2000) Karte der natürlichen Vegetation Europas. Maßstab 1:2.500.000 Karten und Legende. Bundesamt für Naturschutz, Bonn.

Burricher, E. (1973) Die potentielle natürliche Vegetation in der Westfälischen Bucht. - Siedlung und Landschaft in Westfalen, 8. Geogr.Komm.f.Westf., Münster.

Smernica Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín flóry. *Úradný vestník Európskych spoločností*, 206 (22), 7.

ETC/BD (2006) „Orientačná mapa európskych biogeografických regiónov: metodika a vývoj“. http://www.eea.europa.eu/data-and-maps/data/biogeographical-regions-europe-2005/methodology-description-pdf-format/methodology-description-pdf-format/at_download/file

Metzger M.J., Bunce, R.G.H., Jongman R.H.G., Múcher, C.A., and Watkins J.W. (2005) A climatic stratification of the environment of Europe *Global Ecology and Biogeography* 14 (6), 549–563

Noirfalise, A. (1987) Map of the Natural Vegetation of the member countries of the European Community and of the Council of Europe. Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg

Roekaerts, M. (2002) The Biogeographical Regions Map of Europe - Basic principles of its creation and overview of its development. http://www.eea.europa.eu/data-and-maps/data/biogeographical-regions-europe-2001/methodology-basic-principles-of-the-biogeographical-regions-map-creation-and-overview-of-its-development/methodology-basic-principles-of-the-biogeographical-regions-map-creation-and-overview-of-its-development/at_download/file

2.3 Použité normy

[Smernica 2007/2/ES] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES zo 14. marca 2007, ktorou sa zriaďuje infraštruktúra pre priestorové informácie v Európskej únii (INSPIRE)

[Smernica 2008/56/ES] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/56/ES zo 17. júna 2008, ktorou sa ustanovuje rámec pre činnosť Spoločenstva v oblasti morskej environmentálnej politiky

[ISO 19105] EN ISO 19105:2000, Geografická informácia. Zhoda a skúšanie

[ISO 19107] EN ISO 19107:2005, Geografické informácie. Priestorová schéma

[ISO 19111] EN ISO 19111:2007, Geografická informácia. Priestorové referencovanie pomocou súradníc (ISO 19111:2007)

[ISO 19115] EN ISO 19115:2005, Geografická informácia. Metadáta (ISO 19115:2003)

[ISO 19118] EN ISO 19118:2006, Geografická informácia. Kódovanie (ISO 19118:2005)

[ISO 19125-1] EN ISO 19125-1:2004, Geografická informácia. Prístup k jednoduchým objektom. Časť 1: Všeobecná architektúra

[ISO 19135] EN ISO 19135:2007, Geografická informácia. Postupy na registráciu položiek (ISO 19135:2005)

INSPIRE	Odkaz: D2.8.III.17_v3.0		
TWG-BR	Údajová špecifikácia o <i>Biogeografických regiónoch</i>	2013-12-10	Strana 5

- [ISO 19139] ISO/TS 19139:2007, Geografická informácia. Metadáta. Implementácia XML schémy
- [ISO 19157] ISO/DIS 19157, Geografické informácie. Kvalita dát
- [OGC 06-103r4] Implementačná špecifikácia pre geografické informácie. Jednoduchý prístup k prvkom. Časť 1: Spoločná architektúra v1.2.1
- POZNÁMKA Aktualizovaná verzia normy „EN ISO 19125-1:2004, Geografická informácia. Prístup k jednoduchým objektom. Časť 1: Všeobecná architektúra“.
- [Nariadenie 1205/2008/ES] Nariadenie 1205/2008/ES, ktorým sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES, pokiaľ ide o metaúdaje
- [Nariadenie 976/2009/ES] Nariadenie Komisie (ES) č. 976/2009 z 19. októbra 2009, ktorým sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES, pokiaľ ide o sieťové služby
- [Nariadenie 1089/2010/ES] Nariadenie Komisie (EÚ) č. 1089/2010 z 23. novembra 2010, ktorým sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES, pokiaľ ide o interoperabilitu súborov a služieb priestorových údajov

2.4 Pojmy a definície

Všeobecné pojmy a definície užitočné pre pochopenie dokumentov údajovej špecifikácie INSPIRE sú definované v slovníku INSPIRE¹.

Konkrétne pre tému Biogeografické regióny sú definované tieto pojmy:

(1) Článok 17

Článok 17 smernice o biotopoch vyžaduje, aby členské štáty každých 6 rokov vypracovali správy o vykonávaní smernice, ktoré sa zašlú Európskej komisii. V článku 11 smernice o biotopoch sa od členských štátov vyžaduje, aby monitorovali biotopy a druhy uvedené v prílohách, a v článku 17 sa vyžaduje, aby každých 6 rokov zaslali Európskej komisii správu podľa dohodnutého formátu – preto sa používa pojem „podávanie správ podľa článku 17“. Správa obsahuje hodnotenia stavu ochrany typov biotopov a druhov vzájomne Spoločenstva na biogeografickej úrovni.

(2) Biogeografické regióny

Oblasti s pomerne rovnorodými ekologickými vlastnosťami so spoločnými vlastnosťami.

Tieto oblasti s „rovnorodými ekologickými vlastnosťami“ by mohli byť založené na fyzicko-geomorfologických znakoch, na vegetačnom kryte, na klimatických oblastiach atď.

POZNÁMKA V článku 1 ods. iii smernice o biotopoch sa uvádza 9 biogeografických regiónov v EÚ. Tieto biogeografické regióny sú podľa článku 4 ods. 2 smernice o biotopoch geografickým rámcom pre vytvorenie návrhu zoznamu lokalít európskeho významu, ktorý sa zostavuje zo zoznamov členských štátov s cieľom vytvoriť ekologickú sieť Natura 2000 (osobitné chránené územia – SAC). Zároveň sa v rezolúcii Bernského dohovoru č. 16 (1989) predpokladá, že zmluvné strany podniknú kroky na určenie územia osobitného záujmu ochrany (ASCI). V dôsledku toho vznikla potreba rozšíriť mapu biogeografických regiónov na celoeurópsku geografickú oblasť.

(3) Environmentálna stratifikácia

„Environmentálna stratifikácia“ (Metzger a kol. 2005) bola navrhnutá na vytvorenie štatistickej stratifikácie európskeho prostredia, ktorá je vhodná pre stratifikovaný náhodný výber ekologických

¹ Slovník INSPIRE je k dispozícii na adrese <http://inspire-registry.jrc.ec.europa.eu/registers/GLOSSARY>

INSPIRE	Odkaz: D2.8.III.17_v3.0		
TWG-BR	Údajová špecifikácia o <i>Biogeografických regiónoch</i>	2013-12-10	Strana 6

zdrojov, výber lokalít pre reprezentatívne štúdie na celom kontinente a na poskytnutie vrstiev pre modelovanie a podávanie správ. V tomto prípade sú vrstvy presnejšie regióny ako širšie biogeografické regióny používané v smernici o biotopoch.

4) Morské regióny

Morské regióny a ich subregióny sú morské regióny určené na základe medzinárodných právnych predpisov, právnych predpisov Únie, vnútroštátnych právnych predpisov alebo právnych predpisov na nižšej ako vnútroštátnej úrovni na účely hodnotenia, riadenia a regulácie.

POZNÁMKA Morské regióny sa v kontexte siete Natura 2000 používajú len z praktických/technických dôvodov; nemajú žiadny právny štatút na rozdiel od „suchozemských“ biogeografických regiónov smernice o biotopoch, ktoré ho majú.

(5) Morské regióny MSFD

Morské regióny, ako sú definované v článku 4 rámcovej smernice o morskej stratégii.

(6) Natura 2000

Natura 2000 je celoeurópska sieť chránených prírodných oblastí vytvorená na základe smernice o biotopoch z roku 1992. Cieľom siete je zabezpečiť dlhodobé prežitie najcennejších a najohrozenejších druhov a biotopov v Európe. Tvoria ju osobitné chránené územia (SAC) vyhlásené členskými štátmi podľa smernice o biotopoch a zahŕňa aj osobitne chránené územia (SPA) vyhlásené podľa smernice o vtákoch z roku 1979. Zriadenie tejto siete chránených oblastí je zároveň splnením záväzku Spoločenstva podľa Dohovoru OSN o biologickej diverzite.

(7) Prírodná vegetácia

Mapu prirodzenej vegetácie Európy zostavil a vypracoval medzinárodný tím geobotanikov. Prvýkrát bola publikovaná v roku 1979 a druhá verzia bola vydaná v roku 1987 Európskou radou.

2.5 Symboly a skratky

Článok 17	Článok 17 smernice o biotopoch z roku 1992
ATS	Abstraktná testovacia zostava
EBONE	Európska sieť na pozorovanie biodiverzity
EC	Európska komisia
EEA	Európska environmentálna agentúra
ETC/BD	Európske tematické centrum pre biologickú diverzitu
ETRS89	Európsky terestrický referenčný systém z roku 1989
ETRS89-LAEA	Lambertova azimutálna rovná plocha
EÚ	Európska únia
EU27	27 členských štátov Európskej únie
EVRS	Európsky vertikálny referenčný systém
GCM	Všeobecný koncepčný model
GML	Geografický značkový jazyk
INSPIRE	Infraštruktúra pre priestorové informácie - smernica Európskeho parlamentu a rady, ktorou sa zriadili priestorové informácie v Európskom spoločenstve
IR	Vykonávacie pravidlá
ISDSS	Interoperabilita súborov a služieb priestorových údajov
ISO	Medzinárodná organizácia pre normalizáciu
ITRS	Medzinárodný terestrický referenčný systém
LAT	Najnižší astronomický príliv
LMO	Zákonom poverená organizácia
Natura 2000	Celoeurópska sieť chránených území vytvorená podľa smernice o biotopoch z roku 1992 a smernice
SAC	Osobitné chránené územia
SDF	Štandardný údajový formulár používaný na zber údajov o lokalitách Natura 2000
SDIC	Zájumové spoločenstvo pre priestorové údaje

INSPIRE	Odkaz: D2.8.III.17_v3.0		
TWG-BR	Údajová špecifikácia o <i>Biogeografických</i> <i>regiónoch</i>	2013-12-10	Strana 7

TG Technické usmernenia
UML Zjednotený modelovací jazyk
UTC Koordinovaný svetový čas
XML Rozšíriteľný značkovací jazyk